

2. Direktiivi 2006/126 artikli 2 lõiget 1 ning ETLT artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik näeb ette karistuse isikule, kes vastab küll selles direktiivis ette nähtud juhiloa väljastamise tingimustele, kuid juhib mootorsõidukit nimetatud liikmesriigi territooriumil ilma selles direktiivis ette nähtud juhiloamudeli nõuetele vastava juhiloata ning kes niisugust juhiluba ühelt teiselt liikmesriigilt oodates saab oma nimetatud teises liikmesriigis omandatud juhtimisõigust tõendada selle liikmesriigi väljastatud ajutise tunnistusega, tingimusel et see karistus ei ole käsitletavate asjaolude raskusastme seisukohast ebaproportsionaalne. Selles osas on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne võtta I toime pandud rikkumise tõsiduse ja talle määratava karistuse raskuse hindamisel leevendava asjaoluna arvesse seda, et asjaomane isik on juhtimisõiguse omandanud teises liikmesriigis, mida tõendab nimetatud teises liikmesriigis väljastatud tunnistus, mis vahetatakse põhimõtteliselt enne aegumist ja huvitatud isiku taotlusel juhiloa vastu, mis vastab direktiivis 2006/126 ette nähtud juhiloamudeli nõuetele. Asjaomane kohus peab lisaks oma analüüsi käigus uurima, millist tegelikku ohtu kujutab huvitatud isik liiklusohutusele Saksamaa territooriumil.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

(Kohtuasi C-201/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — Üleandmise tähtaeg — Üleandmise tähtaja jooksul täide viimata jätmine — Vastutava liikmesriigi kohustused — Vastutuse üleminek — Vastutava liikmesriigi otsuse vajadus)

(2017/C 437/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

Menetluses osales: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 29 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui üleandmist selle määruse artikli 29 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulise tähtaja jooksul ei toimu, läheb vastutus täies ulatuses üle palve esitanud liikmesriigile, ilma et oleks vajalik, et vastutav liikmesriik keelduks asjaomast isikut vastu võtmast või tagasi võtmast.

2. Määruse nr 604/2013 artikli 27 lõiget 1 koostoimes selle määruse põhjendusega 19 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et rahvusvahelise kaitse taotleja peab saama kasutada tõhusat ja kiiret õiguskaitsevahendit, mis võimaldab tal tugineda kõnealuse määruse artikli 29 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulise tähtaja möödumisele pärast üleandmisotsuse vastuvõtmist. Sellistes siseriiklikes õigusnormides, nagu on kõne all põhikohtuasjas, rahvusvahelise kaitse taotlejale antud õigus tugineda tema suhtes tehtud üleandmisotsuse peale esitatud kaebuses selle otsuse vastuvõtmisest hilisematele asjaoludele vastab niisugusele kohustusele näha ette tõhus ja kiire õiguskaitsevahend.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Bulgarska energiyna borsa AD (BEB) versus Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Kohtuasi C-347/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artiklid 101 ja 102 — Direktiiv 2009/72/EÜ — Artiklid 9, 10, 13 ja 14 — Määrus (EÜ) nr 714/2009 — Artikkel 3 — Määrus (EL) nr 1227/2011 — Artikli 2 punkt 3 — Määrus (EL) 2015/1222 — Artikli 1 lõige 3 — Sõltumatu põhivõrguettevõtja sertifitseerimine ja määramine — Siseriiklikul territooriumil elektrienergia edastamise litsentse omavate isikute arvu piiramine)

(2017/C 437/13)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bulgarska energiyna borsa AD (BEB)

Kostja: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artiklite 9, 10, 13 ja 14, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 714/2009 võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleses elektrikaubanduses ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1228/2003, artikliga 3, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1227/2011 energia hulgimüügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse kohta artikli 2 punktiga 3 koostoimes selle määruse põhjendusega 3 ning komisjoni 24. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1222, millega kehtestatakse võimsuse jaotamise ja ülekoormuse juhtimise suunised, artikli 1 lõikega 3 ei ole põhikohtuasjas kõne all olevatel asjaoludel vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, millega piiratakse konkreetsel territooriumil elektrienergia edastamise litsentsi omanike arvu.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.